



НЕДѢЛА НА ВЪСКРЪСЕНІЕ ХРИСТОВО.

„Бозрѣдовашасѧ ўбо ученици виѣдѣвшіе Господа.“
(Іоанна гл. 20)

Срадвамъ сѧ и азъ съ васъ, о Божественни на вскрѣснѣї владыка ученици; най вѣче срадватсѧ съ васъ сички Христоносни людіе, които най послѣ видѣхѫ таснѣтъ свѣтлинѣ на свѣтлоносната недѣла на Въскрѣсеніето. Радва сѧ отъ горѣ преблаженнїатъ градъ, (жителство) и като стоятъ около престола на царя на силыти, пѣшѣтъ побѣднѣтъ пѣсенъ Ангелиты на Мирътъ. Радва сѧ долѣ и саміатъ Адъ, и сичкіатъ скѣтъ въ свѣтлото присѫтствіе на изгрѣлото сажнѣ на славата, което приносѧ нѣвѣрнїѧ животенъ дѣнь къмъ насърбениты праотци. Радва сѧ свѣтлоносната нѣвѣста Христова Чѣрква, и весело цѣлѣвка Божественніѧ женихъ, които происхожда отъ гроба, като отъ чѣртогъ. Самата Голгота измѣни образъ, и тамо, гдѣто вѣше достоплаченного страшно представленіе, станѣ славно позорище на всемирно веселіе. Крестътъ, копіето, тѣрновнїатъ вѣнецъ, ордія жестокы на страшныты страданїемъ, благолѣпно благовѣрашаватъ побѣдата на Божественніемъ побѣдителъ. Гробътъ, грозното жилище на първото тѣніе, сѧ показа живоносенъ чѣртогъ на нетѣніето; и раныты, Ходатайци на смиertoносното умъртвяваніе, сѧ изкори отъ безсмиertoна жизнъ. „Бозрѣдовашасѧ ѿ ѿбо ученици, виѣдѣвшіе Господа.“ Нека сѧ срадвамъ и ный, о свѣтлоносны слышателѣ, и нека сѧ начюдимъ днесъ на Богоданната благодать на славното Христово въскрѣсеніе.

Тогасъ, когато сѧ былъ затворилъ райскыты врата, отъ гдѣто сѧ изгонилъ чловѣкътъ, тоа чмъсъ былъ отворенъ грѣховныты врата, презъ които е влѣзла смирѣтъ-та въ скѣтътъ, влѣзла придрѣжена отъ клѣтвата, и отъ тѣніето. Въцарила сѧ като единъ мѫчитель надъ чловѣческымъ родъ, които носилъ окалено тѣжкото иго съ тѣздъ, и бо-